

Nr 190.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående försäljning av två till lägerplatsen i Vännäs hörande markområden; given Stockholms slott den 17 mars 1950.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF

Allan Vougt.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 17 mars 1950.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, WEIJNE, ANDERSSON, LINGMAN.

Chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Vougt, anför.

I skrivelse den 5 mars 1947 har *kommunalfullmäktige i Vännäs köping* gjort framställning om överlåtelse till köpingen av en del av Vännäs lägerplats, som låge i centrum av köpingen och hindrade en ur stadsplanesynpunkt normal och önskvärd bebyggelse i samhället.

Flygförvaltningen har i utlåtande den 18 april 1947 anført, att flygfältet å Vännäs icke avsåges att i fortsättningen utnyttjas av flygvapnet, varför det ur flygvapnets synpunkt ej mötte hinder mot att det av köpingen föreslagna området överlätes.

Fortifikationsförvaltningen har, efter samråd med flygförvaltningen, i utlåtande i ärendet den 11 mars 1950 anført, bland annat, följande.

Chefen för Västerbottens regemente hade i ett den 9 maj 1947 dagtecknat yttrande, mot vilket militärbefälhavaren förklarar sig icke ha något att erinra, föreslagit, att ett på en till ärendet hörande karta med II angivet område, vilket förvaltades av lantförsvaret, skulle överlätas till Vännäs köping på villkor, att ett med III betecknat område, som nu förvaltas av flygförvaltningen skulle överlämnas till lantförsvarets vård och förvaltning, samt att jämväl ett på kartan med I utmärkt område, vilket likaledes i förvaltningshänseende lydte under flygförvaltningen, skulle överlätas till köpingen på villkor, dels att i blivande stadsplan marken inom 500 meters avstånd från flygvapnets och Umeå-Storumans försvarsområdes ammunitionsförråd utlades som skyddsområde, vilket icke finge bebyggas, dels ock att kronan erhöile servitutsrätt till två på kartan med a respektive b betecknade vägar.

Flygförvaltningen hade förklarar sig icke ha något att erinra mot att område III med därå befintlig flyghangar m. fl. byggnader i förvaltningshänseende överlämnades till lantförsvaret. — Överflyttandet av förvaltningen utav flyghangaren hade sedermera även ägt rum.

Emellertid hade chefen för flygvapnet i skrivelse till fortifikationsförvaltningen den 17 februari 1949 framhållit, att flygförvaltningens tidigare uttalande att hinder icke föreläge för att flygfältet överlätes till Vännäs köping, hade byggt på förutsättningen att en vid Umeå planerad civil flygplats skulle komma till stånd under de närmaste åren. På grund av läget på arbetsmarknaden hade emellertid utbyggandet av denna flygplats fördröjts. Enär flygvapnet behövede möjligheter till nödlandning i trakten Umeå-Vännäs, måste därför ett stråk på Vännäs flygfält av cirka 900 m längd och 120 m bredd bibehållas för detta ändamål, intill dess Umeå flygfält iordningställes.

Då områdena I och II — med undantag för oförmälda nödlandningsstråk — icke längre erfordrades för militära ändamål, hade fortifikationsförvaltningen icke något att erinra mot att marken i fråga försålles till samhället. Överlantmätaren i Västerbottens län hade värderat områdena till i runt tal 70 000 kronor.

I ett den 30 maj 1949 avgivet yttrande över den föreslagna försäljningen hade bostadsstyrelsen tillstyrkt överlåtelse av områdena till kommunen för en köpeskillning av 80 700 kronor.

Fortifikationsförvaltningen, som funnit den av styrelsen föreslagna köpeskillningen godtagbar, hade därefter i samråd med chefen för flygvapnet och flygförvaltningen träffat avtal med köpingen om försäljning, under förutsättning av Kungl. Maj:ts godkännande, av områdena till förenämnda pris.

På grund av vad sålunda anförts har fortifikationsförvaltningen hemställt, att förenämnda köpekontrakt mellan förvaltningen och Vännäs köping måtte godkännas.

Departementschefen.

Av handlingarna i ärendet framgår, att de båda markområden, som nu av fortifikationsförvaltningen föreslås till försäljning, ha en sammanlagd areal

av cirka 31,0800 hektar. Områdena utgöra delar av stadsägorna nr 561, 562, 566 och 567, stadsägan nr 574 samt del av Nyby 4²⁷, allt i Vännäs köping. Något behov att för militärt ändamål utnyttja den mark, varom här är fråga, torde — med undantag av omförmälda nödlandningsstråk — icke komma att förefinnas. Då områdena icke heller eljest synas vara behöfliga för något statligt ändamål, finner jag mig böra biträda förslaget om deras försäljning.

Emot den föreslagna köpeskillingen, 80 700 kronor, har jag intet att erinra. Det träffade preliminära köpeavtalet, vari kronan tillförsäkras servitutsrätt till de vägar, som å den handlingarna i ärendet bifogade kartan betecknats med a respektive b och vilka förbinda den återstående delen av Vännäs lägerplats med allmänna landsvägen, och vari förbehåll gjorts om rätt för kronan att begagna förut angivna nödlandningsstråk, synes kunna godkännas.

Frågan om den föreslagna överlåtelsen bör underställas riksdagens prövning.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förenämnda, å en handlingarna i ärendet bifogad karta såsom I och II betecknade områden om tillhopa cirka 31,0800 hektar av lägerplatsen i Vännäs i Västerbottens län må försäljas till Vännäs köping för en köpeskilling av 80 700 kronor samt på de villkor i övrigt, som av mig i det föregående angivits.

Med bifall till vad föredragande departementschefen sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

C. F. von Horn.
